

"International Day for the Elimination of Sexual Violence in Conflict"

June 19

On June 19, 2008, the 15-member United Nations Security Council passed resolution 1820 and designated the day as the International Day for the Elimination of Sexual Violence in Conflict. This resolution strongly condemns the usage of sexual violence during times of war and conflict, considering it a dangerous tactic and strategy that undermines international peace and stability.

Mainly women and LGBTQI people fall victim to conflict-related sexual violence. However, some men and young men are not exempt from that. Sexual violence is the result of power imbalance, gender inequality, and the culture of impunity. The victims of sexual violence are both armed actors as well as many innocent civilians.

Sexual violence in conflict is not an unavoidable by-product of wars and conflicts. It can be prevented through specific strategies, such as plans, military orders, Code of Conduct, communications procedures, and operation guidelines. Research demonstrates that conflict related sexual violence (CRSV) does not occur in every war and conflict with the same magnitude and prevalence. By implementing effective guidelines and operations with strong political will, it is possible to decrease and address sexual violence. All warring parties involved in the conflict must uphold the international humanitarian law during armed conflicts. This is also a pressing matter for Myanmar. CRSV should not be perceived as an inevitable part of active armed conflicts. At this time, the National Unity Government and all armed actors must prohibit and prevent it. To effectively support survivors, concerned stakeholders, local NGOs, and CSOs need multisectoral assistance. International development partners must provide timely and adequate resources in the manner that aligned to the local situations. This type of assistance would enable survivors to reclaim their fundamental rights. All survivors have the human right to receive survivor-centered services, live a life free from violence and threats, and access justice.

Civic space has been shrinking across the country since February 2021. When CRSV cases happen, those who tirelessly work on them are civil society women's groups. On this day, we would like to take this opportunity to honor these women human rights defenders, frontline workers and first responders, for their important work to help the survivors, despite the danger and risk that could fall on them.

It is mandatory for the international justice mechanisms to hold Myanmar's military, or Sit-Tat accountable for systematic, widespread and pervasive sexual violence and gender-based crimes that they have committed in armed conflicts for decades. Myanmar military and Myanmar Security Forces have been designated in the UN list of parties that have committed widespread and systematic patterns of sexual violence since 2018. It is also necessary to hold perpetrators of all kinds accountable for sexual violence directly or indirectly linked to armed conflicts regardless of their kinship, political party affiliation, ranks in an army, or socioeconomic strata. All perpetrators must be held accountable without partiality to end impunity.

We must act urgently to impose immediate and severe punishments for sexual violence crime perpetrators as we continue to build our path towards a Federal Democratic future. Enhancing response mechanisms can be achieved through a survivor-centered approach and seeking guidance from women's and human rights groups. A just and equal future can only be achieved when armed organizations and women's groups collaborate. Sexual violence in conflict is not just a women's issue or a concern solely for survivors; it is a Myanmar's societal issue. Sexual violence during conflicts shatters mutual trust and represents a misuse and abuse of power. To rebuild trust, a comprehensive societal approach, in accordance with the international definitions and standards, should be adopted.

Woman Advocacy Coalition - Myanmar

"ပဋိပက္ခအတွင်း လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှု ပပျောက်ရေး အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာနေ့" ဇွန်လ ၁၉ ရက်

၂၀၀၈ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် အဖွဲ့ဝင် (၁၅) ဦး ပါဝင်သော ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီမှ ဆုံးဖြတ်ချက် အမှတ် ၁၈၂၀ ကိုအတည်ပြုခဲ့ပြီး အဆိုပါနေ့ကို ပဋိပက္ခအတွင်း လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှု ပပျောက်ရေး အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ နေ့အဖြစ်သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ဤဆုံးဖြတ်ချက်သည် စစ်ပွဲနှင့် ပဋိပက္ခများအတွင်း လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရှုတ်ချပြီး ၎င်းသည် နိုင်ငံတကာ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် တည်ငြိမ်မှုကို ပျက်ပြားစေနိုင်သည့် အန္တရာယ်ရှိသော စစ်နည်းပရိယာယ်ဗျူဟာဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်သည်။

အဓိကအားဖြင့် အမျိုးသမီးများနှင့် LGBTQI များသည် ပဋိပက္ခနှင့် ဆက်နွယ်သော လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုများ၏ သားကောင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ သို့သော်လည်း အချို့သော အမျိုးသားများနှင့် အမျိုးသားငယ်များသည် ထိုဘေးအန္တရာယ်မှ မလွတ်ကင်းပါ။ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုသည် အာဏာမညီမျှမှု၊ ဂျင်ဒါမညီမျှမှုနှင့် ပြစ်ဒဏ်ကင်းလွတ်ခွင့် အလေ့အထတို့၏ ရလဒ် ဖြစ်ပါသည်။ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်ခံရသူများတွင် လက်နက်ကိုင်ဆောင်သူများ သာမက အပြစ်မဲ့အရပ်သားအများအပြားလည်း ပါဝင်ပါသည်။

ပဋိပက္ခအတွင်း လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုသည် စစ်ပွဲများနှင့် ပဋိပက္ခများ၏ ရှောင်လွှဲ၍ မရသော အကျိုးဆက်တစ်ခု မဟုတ်ပါ။ အစီအစဉ်များ၊ စစ်ရေးအမိန့်များ၊ ကျင့်ထုံးဥပဒေများ၊ ဆက်သွယ်ရေး လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့် စစ်ဆင်ရေး လမ်းညွှန်ချက်များကဲ့သို့သော တိကျသည့် ဗျူဟာများဖြင့် ၎င်းကို တားဆီးနိုင်ပါသည်။ သုတေသနများက ပဋိပက္ခနှင့် ဆက်နွယ်သော လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှု (CRSV) သည် စစ်ပွဲတိုင်းနှင့် ပဋိပက္ခတိုင်းတွင် ဖြစ်ပွားခြင်း မဟုတ်ကြောင်းကို သက်သေပြနေပါသည်။ ခိုင်မာသော နိုင်ငံရေးဆန္ဒဖြင့် ထိရောက်သော လမ်းညွှန်ချက်များနှင့် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုများကို အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းဖြင့် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုများကို လျော့ချကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်ပါသည်။ လက်နက်ကိုင်ပဋိပက္ခများအတွင်း ပဋိပက္ခတွင် ပါဝင်နေသည့် စစ်သည်အဖွဲ့အစည်းလုံးသည် နိုင်ငံတကာ လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာ ဥပဒေကို လက်ကိုင်ထားရမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွက်လည်း အလွန်တရာမှ အရေးကြီးသည့် ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်သည်။ CRSV ကို ဖြစ်ပွားနေသော လက်နက်ကိုင်ပဋိပက္ခများ၏ မလွဲမရှောင်သော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ် မယူဆသင့်ပါ။ ယခုအချိန်တွင် အမျိုးသားညီညွတ်ရေးအစိုးရနှင့် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ အားလုံးသည် CRSV ကို တားဆီးဟန့်တားရန် လိုအပ်ပါသည်။ အကြမ်းဖက်မှုမှ လွတ်မြောက်လာသူများကို ထိထိရောက်ရောက် ပံ့ပိုးပေးနိုင်ရန် သက်ဆိုင်ရာ ပါဝင်ပတ်သတ်နေသူများ၊ ဒေသခံ NGO များနှင့် CSO များသည် ကဏ္ဍစုံအကူအညီများ လိုအပ်နေပါသည်။ နိုင်ငံတကာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး မိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများသည် ဒေသတွင်း အခြေအနေများနှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိသော အရင်းအမြစ်များကို အချိန်နှင့်တပြေးညီ လုံလောက်စွာ ပံ့ပိုးပေးရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့သော အကူအညီများသည် အကြမ်းဖက်မှုမှ လွတ်မြောက်လာသူများအား ၎င်းတို့၏ အခြေခံအခွင့်အရေးများကို ပြန်လည်ရရှိစေမည်ဖြစ်ပါသည်။ အကြမ်းဖက်မှုမှ လွတ်မြောက်လာသူ အားလုံးသည် ရှင်သန်ကျန်ရစ်သူများကို ဗဟိုပြုသည့် ဝန်ဆောင်မှုများရယူရန်၊ အကြမ်းဖက်မှုနှင့် ခြိမ်းခြောက်မှုများမှ ကင်းစင်သော ဘဝကို နေထိုင်ရန်နှင့် တရားမျှတမှုကို ရရှိရန် လူ့အခွင့်အရေးကို ပိုင်ဆိုင်ပါသည်။

၂၀၂၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလမှ စတင်ကာ နိုင်ငံတစ်ဝှမ်းတွင် အရပ်ဖက်နိုင်ငံရေးနယ်ပယ် (Civic Space) သည် လျော့နည်းလာပါသည်။ CRSV ကိစ္စရပ်များ ဖြစ်ပွားသည့်အခါ ၎င်းတို့အတွက် အားသွန်ခွန်စိုက် ပံ့ပိုးကူညီပေးနေသူများသည် အရပ်ဖက်လူမှုအဖွဲ့အစည်း အမျိုးသမီးအဖွဲ့များဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့အပေါ်တွင် ကျရောက်နိုင်သည့် အန္တရာယ်ကို မကြောက်ရွံ့ဘဲ အကြမ်းဖက်မှုမှ လွတ်မြောက်လာသူများကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေသည့် အမျိုးသမီး လူ့အခွင့်အရေး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူများ၊ ရှေ့တန်းမှ လုပ်ဆောင်နေသူများနှင့် အစောဆုံး တုံ့ပြန်ဆောင်ရွက်ပေးနေသူများကို ၎င်းတို့၏ မြင့်မြတ်သည့် အလုပ်အတွက် ယနေ့တွင် ဂုဏ်ပြုဦးညွှတ်ပါသည်။

နိုင်ငံတကာ တရားစီရင်ရေး ယန္တရားများအနေဖြင့် ဆယ်စုနှစ်များစွာကြာ လက်နက်ကိုင် ပဋိပက္ခများတွင် ကျူးလွန်ခဲ့သည့် စနစ်တကျ၊ ကျယ်ပြန့်သော လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုများနှင့် ဂျင်ဒါအခြေပြု ရာဇဝတ်မှုများအတွက် မြန်မာ့ တပ်မတော်သို့မဟုတ် စစ်တပ်ကို တာဝန်ခံခိုင်းရန် အရေးကြီးလိုအပ်ပါသည်။ ၂၀၁၈ ခုနှစ်မှစတင်ပြီး လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်နှင့် စနစ်တကျ ကျူးလွန်ခဲ့သည့် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့များစာရင်းတွင် မြန်မာစစ်တပ်နှင့် မြန်မာလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များကို ထည့်သွင်းခဲ့ပါသည်။ ပဋိပက္ခများနှင့် တိုက်ရိုက် သို့မဟုတ် သွယ်ဝိုက် ဆက်စပ်မှုရှိသော လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုကျူးလွန်သူများကို ၎င်းတို့၏ ဆွေမျိုး၊ နိုင်ငံရေးပါတီဆက်နွယ်မှု၊ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့တွင် ရာထူးအဆင့် သို့မဟုတ် လူမှုစီးပွားရေး အဆင့်အတန်း မခွဲခြားဘဲ တာဝန်ခံခိုင်းရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။ ပြစ်ဒဏ်ကင်းလွတ်ခွင့် အလေ့အထကို အဆုံးသတ်ရန် ဘက်လိုက်မှုမရှိဘဲ ကျူးလွန်သူအားလုံးသည် တာဝန်ခံရမည်ဖြစ်သည်။

ဖက်ဒရယ်ဒီမိုကရေစီ အနာဂတ်ဆီသို့ ကျွန်ုပ်တို့၏ လမ်းကြောင်းကို ဆက်လက်တည်ဆောက်နေချိန်တွင် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှု ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်သူများအား ချက်ချင်းပြင်းထန်သော ပြစ်ဒဏ်များ ချမှတ်ရန် အရေးတကြီး ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ တုံ့ပြန်မှုယန္တရားများကို မြှင့်တင်ပေးခြင်းသည် အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သူ ဗဟိုပြုချဉ်းကပ်မှုနှင့် အမျိုးသမီးများနှင့် လူ့အခွင့်အရေးအဖွဲ့အစည်းများ၏ လမ်းညွှန်မှု ရယူခြင်းမှတစ်ဆင့် အောင်မြင်နိုင်ပါသည်။ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့်အမျိုးသမီးအဖွဲ့များ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှသာ တရားမျှတပြီး တန်းတူညီမျှသော အနာဂတ်ကို ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ပဋိပက္ခအတွင်း လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာအကြမ်းဖက်မှုသည် အမျိုးသမီးများ၏ ပြဿနာတစ်ခုမျှသာ မဟုတ်သလို အကြမ်းဖက်မှုမှ လွတ်မြောက်လာသူများအတွက်သာ စိုးရိမ်စရာတစ်ခု မဟုတ်ပါ။ ဤကိစ္စရပ်သည် မြန်မာ့လူမှုရေးကိစ္စတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ ပဋိပက္ခများအတွင်း လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာအကြမ်းဖက်မှုသည် အချင်းချင်းကြား အပြန်အလှန်ယုံကြည်မှုကို ပျက်ပြားစေပြီး အာဏာအလွဲသုံးစားပြုမှုကို ကိုယ်စားပြုပါသည်။ ယုံကြည်မှု ပြန်လည် တည်ဆောက်ရန်အတွက် နိုင်ငံတကာ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်များ၊ စံချိန်စံညွှန်းများနှင့်အညီ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လူမှုအဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ ချဉ်းကပ်မှုကို လက်ခံကျင့်သုံးရမည်ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးမဟာမိတ်အဖွဲ့ - မြန်မာ